

LAUSETYYBIT

Tavallinen lause

1. Pekka siivosi _____ _____ . Miksi genetiivi?
2. Laura ei ole vielä siivonnut _____ . Miksi partitiivi?
3. Nyt Laura siivoaa _____ . Miksi partitiivi?

Tavallisessa lauseessa on tekijä eli subjekti, verbi ja tavallisesti objekti.

X + on + millainen (= predikatiivilause)

1. Pekka on _____
2. Pekka ei ole _____ Miksi ei partitiivia?
3. Pekan kahvi on _____ Miksi partitiivi?
4. Leipominen on _____ Miksi partitiivi?
5. Pekka ja Laura ovat _____ Miksi partitiivi?

Lause kertoo, millainen (tai mikä) jokin on.

Verbi + INF

Pekka halusi _____ keittiön.

aikoa, alkaa, haluta, jaksaa, luvata, muistaa, osata,
päättää, saada, tahtoa, täytyä (täytyy), unohtaa,
uskaltaa, viitsiä, voida, yrittää

+ infinitiivi

Halusin **oppia** suomea ja päätin **lähteä** Suomeen. Yritin **opiskella** joka päivä, mutta kesti kauan ennen kuin uskalsin **puhua** suomea.

Verbi + maan/massa/masta/malla/matta (= 3. infinitiivi)

1. Hän meni kotiin _____.
2. Hän oli kotona _____.
3. Hän tuli kotoa _____.

Muista myös verbi + rektio

joutua, jäädä, kyetä, opetella, oppia, pystyä, päästä, ruveta, ryhtyä + **maan/mään**
jättää + **matta/mättä**

Jäin Suomeen asumaan. Rupesin opiskelemaan suomen kieltä. Opin puhumaan suomea nopeasti. Opin parhaiten uusia kieliä lukemalla ja kuuntelemalla paljon. Enkä koskaan jättänyt kotitehtäviä tekemättä!

Verbi + minen (= verbaalisubstantiivi)

Pekka pitää kakkujen _____.

aloittaa, harrastaa, inhota, jatkaa, lopettaa, rakastaa, vastustaa, vihata, kiinnostua, nauttia, pitää + **minen**

Kiinnostuin suomen opiskelemisesta. Aloitin suomen opiskelemisen. Pidin suomen opiskelemisesta. Jatkoin suomen opiskelemista.

Huoneessa on... (= eksistentiaalilause)

1. Huoneessa on paljon _____.
2. Kadulla ei ole _____.

Huom!

Verbi on hän-persoonassa!

Lause kertoo, mitä jossakin on. Paikka kerrotaan lauseen alussa:

Kadulla on autoja. (eikä pyöriä!)

Huom! Tavallinen lause kertoo, missä jotakin on. Paikka kerrotaan lauseen lopussa:

Autot ovat kadulla. (eivätkä autotallissa!)

Minulla on... (= omistuslause)

1. _____ on iso auto.
2. _____ ei ole suurta taloa.

Huom!
Verbi on aina
on / ei ole!

Minun täytyy... (= nesessiivilause)

1. Pekan _____ tehdä tämä harjoitus.
2. Heidän ei _____ ostaa tätä kirjaa.

Huom! Objekti
nominatiivissa!

Minusta tulee...

1. _____ tuli lääkäri.
2. _____ ei tullut leipuria.
3. _____ tuli aurinkoinen.

Huom!
Verbi on hän-persoonassa!

Nollapersoona (= geneerinen lause)

1. Junaliput _____ ostaa automaattista.
2. Huomenna _____ herätä aikaisin.
3. Talvella _____ enemmän kuin kesällä.

Huom!
Verbi on
hän-persoonassa!

Lauseessa kuka tahansa ihminen voisi olla mahdollinen tekijä. Nollapersoona kertoo mahdollisuudesta tehdä jotakin.

Huom! Vertaa passiivilauseeseen: Passiivilauseessakaan ei kerrota tekijää, mutta tekeminen on tosiasia. Jotakin tapahtuu.

On hauskaa... / Ei ole hauskaa...

On hauskaa olla lomalla. ~~Se~~ on hauskaa olla lomalla.